

Publicerad 2015-12-24 05:07 av Frostheim

Du glömde Mig

// Förord

Denna dikt är för alla som känner sig lite utanför.

Känslan av att börja berätta något och bli avbruten av någon annan vars liv är märkvärdigare, i deras tycke.

Denna dikt är till för de som inte höjer rösten och säger ifrån, trots att deras liv var minst lika intressant eller bättre.

/ Skäggulk

Du glömde mig

Bryt min tystnad, du och ditt ständiga pladder

förgör mitt inre du som tydligen vet

jag vill verka, bry och tycka

men det tycks bli min hemlighet

För du skall höras, så länge din röst får friheten att riva loss

så är jag den som tyst tittar som tvekar att vara en av oss

Att tala i frihet, att våga träda fram

Jag passeras till skuggan utan tal och tycke, jag är han

Du gapar dig stor i livets perferi, där din röst hörs där passar inte vi

Du avbryter mig med din egocentriska dans

Fångad i din självmedvetenhet, fångad i din trans

Det slår mig i galenskap, jag orkar inte lyssna på dina storheters lögn

NU RÄCKER DET

Har du någonsin tittat på mig, hört min viljas andetag

Kan du förmå dig att lyssna till allt vad som kallas jag

Du hör ditt egna eko hur du än tilltalar mig

Bara det är en själafattig tanke i sig

Hjälp mig i detta fall, för jag faller mot mörker stort

Sträck ut din hand och acceptera min klagan

Jag behöver den empatin, men du kategoriserar mig som lort

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Frostheim med Poeter.se id #37445 innehar upphovsrätten